

..... Όμως, για την γη θα σου μιλήσω τώρα, αγαπητέ. Την γη που κρύβει μέσα της το πιο μεγάλο μυστικό και μαζί το πιο ωραίο « Τη γοητεία που δίνει η δύναμη της ύλης της στο πνεύμα των όντων της.» Τίποτε δεν με έδεσε πιο πολύ από τούτο το δεσμό.

..... Όμως να αγωνιστεί πρέπει ο καθένας. Να πλάσει ο ίδιος κάτι και με το κορμί, με την καρδιά, με το πνεύμα, με το γέλιο να το χαίρετε.

..... Δεν με νοιάζει αν αυτός που θα χαρεί την αγαλλίαση του συνδέσμου της ύλης Γης με το πνεύμα Γη θα σταθεί μόνο στα οφέλη που προσπορίζεται η υλική πλευρά, ή έχει την δύναμη να νιώσει πέρα για πέρα τη χαρά της έξαρσης που χαρίζει η πνευματική. Απλούστατα ο ένας ζει πιο πλατιά, πιο θεϊκά (αν το δέχεται) μια κατάσταση της οποίας ο άλλος αδράχνει μόνο ελάχιστες πτυχές. Όμως ζουν και οι δύο. Ζουν αληθινά, ζωντανά, σκληρά και χαίρονται ο καθένας με τον δικό του τρόπο.

..... Μακαρισμένοι αυτοί που δρόμους πρωτανοίγουν. Ευλογημένοι αυτοί που τους ακολουθούν.

..... Πολύ θα ήθελα να έγραφα τόσες και τόσες απόψεις και σκέψεις και ιδέες και απορίες σε ένα ημερολόγιο. Δεν ξέρω όμως τι να το κάνω, που να το κρύψω, που να το αφήσω. Και έτσι τις αφήνω ανάκατες στο μυαλό. Αν τα άρχιζα σήμερα θα μπορούσα να ζητήσω την απάντηση σε ένα σωρό «ΓΙΑΤΙ».

Όλοι πιστεύουμε πως έχουμε δίκαιο. Είτε γιατί βλέπουμε πολύ κοντά σαν άτομα και όλοι μαζί σαν οικογένεια, σαν ομάδα, σαν λαός, συνειδητά ή ασυνείδητα. Και αν δεν έχουμε θα προσπαθήσουμε να βρούμε για να το ταιριάξουμε ύστερα με μια φωνή που πλανιέται μέσα μας και που το λέγουμε συνείδηση, και να δώσουμε στην τελευταία μια νιρβάνα μακαριότητας.

Αν είναι αληθινή για ψεύτικη δεν νοιαζόμαστε. Φτάνει που πιστέψαμε πως έχουμε δίκαιο. Πιο πέρα από αυτό μια αμφιβολία ταράζει το ανθρώπινο μυαλό. Τι είναι αυτό που μας κάνει να πιστεύουμε πως έχουμε δίκαιο; Άραγε η πίστη σε μια ηθική τελειότητα; Και άραγε εκεί οδηγούμαστε σιγά μα σταθερά;

..... Πλάσαμε δυνατά μέσα μας κάποια τέτοια όνειρα και ζήσαμε με την ελπίδα για την πραγματοποίησή τους και χαιρόμαστε τώρα, γιατί μια όμορφη μοίρα μας έταξε στρατιώτες για την νίκη. Το ξέρω πως ο δρόμος είναι δύσκολος, μα είμαστε και εμείς ακούραστοι. Δεν σου λέω, είναι στιγμές που νοιώθουμε κάποιο κλονισμό. Άνθρωποι είμαστε όλοι, έχουμε τις αδυναμίες μας, σωματικές και ψυχικές. Όμως πιο πάνω από κάθε αδυναμία στέκεται η δύναμη της ΠΙΣΤΗΣ.

Αν στην πραγματικότητα υπάρχει θεός, σαν ποιος τάχα να είναι αυτός και σαν τι να εκπροσωπεί. Μην μου πείτε πως μιλώ με ασέβεια, κάθε άλλο. Πνεύμα ο Θεός και αυτό το πνεύμα δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο από το πνεύμα του καλού, το πνεύμα του δίκαιου, το πνεύμα του αληθινού, το πνεύμα που γεννά τα έργα τα μεγάλα, τους στοχασμούς τους ξεχωριστούς, τις θυσίες για το σύνολο. Και αν προχωρήσουμε πιο θαρρετά, θα πρέπει να μην διαμφισβητήσουμε πως κάθε άνθρωπος που έχει μέσα του τις αρχές αυτού του Πνεύματος και δίνεται για αυτές, έχει παράλληλα μέσα του και κάτι το θεϊκό, είναι ένας Απόστολος αυτού του Θεού, είναι ένας μικρός Θεός. Δεν νομίζω, το επαναλαμβάνω πως γράφοντας τούτα τα λόγια, ασεβώ.

Πιστεύω πως έτσι είναι η πραγματικότητα. Έτσι τον βλέπω τον Θεό. Σαν μια μικρογραφία στον άνθρωπο, που έχει ή πλησιάζει τα προτερήματα που θέλει να έχουμε μια θρησκεία, όποια και αν είναι. Ναι, όποια και αν είναι, γιατί αυτές οι αρχές είναι πανανθρώπινες, και όλοι οι άνθρωποι είμαστε μια ζύμη, ένα φύραμα, τον ίδιο οργανισμό έχουμε, τον ίδιο αέρα αναπνέουμε, το ίδιο νερό πίνουμε, τις ίδιες τροφές χρησιμοποιούμε, την ίδια ψυχική αρετή μπορεί να αποκτήσουμε με την κατάλληλη καλλιέργεια. Και είμαστε στο κάτω κάτω κατ'εικόνα και ομοίωση Αυτού, και έχουμε το ίδιο «πνεύμα».

φραγές

Ου αέρι χυφάκια ο κρύος, ελαστικός, αβή αέρι
υφής!

Μπίρα; Δροσιστικές

155 - Τυρψύς-Μόρα

156 Ιαμα cut. διπλ Νικό --- ;
Βόρως

158 Καυτοβόσκον

Αυτοβόσκον Κραγιόλης.

Μήγος Ιαματόν.

Εφύς.

A. Ταφρώς -
Κραγιόλης A + Μήγος